

مطالعه تطبیقی طرح لچک و ترنج قالی‌های جوشقان کاشان با سامان بختیاری

تاریخ دریافت: ۹۸/۰۶/۱۱ تاریخ پذیرش: ۹۸/۰۴/۰۹

عبدالله میرزایی*
ویدا احمدپور سامانی**

چکیده

ساختار طراحی لچک ترنج یکی از فراگیرترین ساختارهای طراحی در قالی‌های ایران است. یکی از انواع ساختار طراحی لچک ترنج در منطقه قالی‌بافی جوشقان واقع در استان اصفهان بافته می‌شود. این طرح با برخی نمونه‌های طرح لچک ترنج در قالی‌های منطقه سامان استان چهارمحال و بختیاری دارای شباهت‌هایی است. وجود تشابه در طرح و نقش قالی‌های لچک ترنج منطقه جوشقان با قالی‌های منطقه سامان به رغم فاصله جغرافیایی نسبتاً زیاد باعث شده است که هدف این پژوهش مطالعه تطبیقی طرح لچک ترنج در قالی‌های این دو منطقه باشد. از این‌رو سوالات اصلی پژوهش نیز بر شناسایی وجود اشتراک و تفاوت در نقش‌ماهیها و ساختار ترکیب طرح‌های لچک ترنج قالی‌های این دو منطقه تمرکز داشته است. نتایج پژوهش نشان دادند برخلاف متأثر بودن ساختار طرح لچک ترنج قالی‌های منطقه سامان از ساختار طراحی قالی‌های جوشقان وجود برخی همانندی‌ها در نقش قالی‌های هر دو منطقه، بازتاب ویژگی‌های اجتماعی و فرهنگی بافت‌گان باعث شکل‌گیری هویت مستقل در قالی‌های سامان شده است. حذف و یا جایگزینی برخی نقش در متن و نیز وقوع تغییر در حاشیه‌های قالی‌های سامان و نوع زیاد نقش‌ماهی‌های قالی در منطقه جوشقان از وجود تفاوت در قالی‌های دو منطقه است. این پژوهش به لحاظ روش از نوع پژوهش‌های کیفی است که به روش توصیفی تطبیقی و با استفاده از داده‌های میدانی و کتابخانه‌ای به انجام رسیده است.

کلیدواژه‌ها: لچک ترنج، قالی، منطقه جوشقان، منطقه سامان.

مطالعه تطبیقی

طرح لچک و ترنج
قالی‌های جوشقان...

* استادیار دانشگاه هنر اسلامی تبریز، نویسنده مسئول / a.mirzaei@tabriziau.ac.ir

** دانشجوی کارشناسی ارشد دانشگاه هنر اسلامی تبریز / nooraeielyas@yahoo.com

-
-
-
-
-
-
-
-

۱. مقدمه

قالیبافی از جمله هنرهایی است که طی سال‌های متعددی از نسلی به نسل دیگر متقل شده است. در طی فرایند گذر از دوره‌های تاریخی تغییرات متنابوی در مؤلفه‌های فنی و بصری قالی‌ها به وقوع پیوسته است. اغلب کارشناسان جنبه‌های هنری فرش دستبافت ایران را مدیون طرح و نقش آن می‌دانند، که برخاسته از فرهنگ قومی و هویت ملی و منطقه‌ای جامعه بافندگان در گذر تاریخ است. در واقع طرح و نقش فرش دستبافت چون ریشه در فرهنگ و باورهای مردمی دارد که بستر و زمینه تولید فرش را در منطقه خویش تشکیل می‌دهند، همواره بازتاب مظاهر فرهنگی اقوام مختلف در بستر قالی‌ها در قالب طرح و نقش و رنگ‌بندی آن‌ها بازتاب می‌یابد. بنابراین مطالعه و شناخت عمیق و همه‌جانبه این بخش از هنر فرش دستبافت می‌تواند به هویت‌بخشی و استحکام مبانی نظری و هنری فرش دستبافت ایران کمک شایانی بکند. از طرفی فرهنگ جوامع همواره در حال زایش و بارور شدن است، لذا با تغییر و تکامل فرهنگ، طرح و نقش و رنگ نیز همواره با گذر زمان و تعامل با فرهنگ‌های دیگر تغییر یافته و گونه‌های جدیدی از خود به نمایش می‌گذارد. از جمله این قالی‌ها که طرح و نقش آن‌ها در بافت قالی مناطق دیگر مؤثر بوده، قالی جوشقان است. در طی قرن نوزدهم میلادی، بعد از وقوع زلزله‌ای در این منطقه، مردم آن دیار به مناطقی دیگر از جمله سلطان‌آباد واقع در استان مرکزی مهاجرت کردند (اشنبرنر، ۱۳۸۴: ۷۹). مهاجرت بافندگان باعث شد که طرح و نقش قالی جوشقان به منطقه بافندگی سلطان‌آباد (اراک) نیز منتقل شود (چیتسازیان، ۱۳۸۸: ۶۳). در این بین منطقه، قالی‌بافی سامان واقع در استان چهارمحال و بختیاری نیز یکی از مناطقی است که به علت شباهت ساختار قالی‌های لچک‌ترنج آن با قالی‌های جوشقان، احتمال می‌رود پذیرای مهاجرانی از منطقه جوشقان بوده باشد. این شهرستان یکی از مناطق مهم بافندگی منطقه به شمار می‌رود که طرح‌های لچک و ترنج، خشتی و قابی از مهم‌ترین طرح‌های رایج آن می‌باشند (دادگر، ۱۳۸۰: ۶۷). در کنار این طرح‌ها، طرح لچک و ترنج جوشقان نیز در این منطقه بافته می‌شود. مطالعات میدانی نشان می‌دهد اولویت بافت در منطقه علاوه بر طرح‌های خشتی معروف بختیاری، بافت قالی‌های لچک و ترنج، بهویژه از نوع مشابه طرح لچک و ترنج قالی‌های جوشقانی است.

مسئله اصلی پژوهش، وجود تشابه ظاهری در طرح و نقش ساختار لچک‌ترنج در قالی‌های منطقه سامان با همین طرح در قالی‌های جوشقان است. از این‌رو پژوهش در پی یافتن پاسخ‌هایی

کاشان‌شناسی
شماره ۱۴ (پیاپی ۲۲)
بهار و تابستان ۱۳۹۸

مناسب برای سؤالات تحقیق است. این سؤالات عبارت‌اند از: ۱. وجود اشتراک و اختلاف قالی‌های لچک‌ترنج مناطق جوشقان و سامان کدام‌اند؟ ۲. طرح لچک‌ترنج جوشقانی با چه تغییراتی در منطقه سامان بافته می‌شود؟

هدف از این پژوهش، در مرحله نخست، بررسی تفاوت‌ها و شباهت‌های طرح قالی لچک‌ترنج جوشقان در مناطق جوشقان و سامان و در گام بعدی، شناسایی و معرفی تغییرات نقش این طرح در منطقه سامان نسبت به خاستگاه اصلی آن یعنی جوشقان است.

۱-۱. پیشینه تحقیق

بررسی‌ها نشان می‌دهد تاکنون مطالعات گوناگونی درباره حوزه‌های مرتبط با موضوع مورد پژوهش صورت پذیرفته است که هرکدام از این مطالعات و پژوهش‌ها، به بخشی از موضوع پرداخته‌اند. با این حال پژوهشی که به طور مشخص، مطالعه و مقایسه تطبیقی میان قالی‌های مناطق سامان و جوشقان را هدف‌گذاری کرده باشد به انجام نرسیده است. با توجه به اینکه طرح جوشقان از جمله شناخته‌شده‌ترین طرح‌هایی است که از دیرباز در جوشقان و دیگر روستاهای اطراف استفاده می‌شود، پژوهش در حوزه شناخت ویژگی‌های فنی و بصری قالی‌های این منطقه از غنای نسیی برخوردار است. در ادامه به معرفی پژوهش‌های مرتبط با موضوع حاضر پرداخته شده است.

زرگری (۱۳۷۴) در پژوهشی با عنوان تاریخ، فرهنگ، هنر جوشقان‌قالی که در قالب کتاب منتشر شده، به بررسی ابعاد مختلف فرهنگی و هنری روستای جوشقان‌قالی پرداخته است. نویسنده فصل پنجم کتاب را به مطالعه تاریخ و هنر قالی‌بافی این روستا پرداخته و مفاهیم و اصطلاحات طرح و نقش و تکنیک‌های فنی بافت قالی‌های جوشقان را معرفی کرده است.

کتاب قالی‌های ایرانی مواد و ابزار، سوابق تقویش، شیوه‌های بافت نوشتۀ هانگل‌دین (۱۳۷۵) از جمله کتاب‌هایی است که به کلیات گره، رنگ و مواد، اندازه‌ها نقش و نمادها و طبقه‌بندی و انتخاب قالی مشرق‌زمین و نقایص و حفاظت اشاره کرده و به طور مختص‌تر، قالی‌های مناطق را طبقه‌بندی کرده است. در این کتاب، مختص‌تر درباره کالی‌های جوشقان و ویژگی‌های کالی طرح و نقش این قالی‌ها اشاره شده است.

کتاب پژوهشی در فرش نوشتۀ ژوله (۱۳۸۱) از دیگر منابعی است که در ارتباط با موضوع حاضر قابل اشاره است. ژوله در کتاب خود، ضمن ارائه توضیحات مبسوط در ارتباط با طرح لچک و ترج فرایندهای تولید قالی از مرحله مواد اولیه تا بافت و تکمیل، به معرفی مهم‌ترین مناطق قالی‌بافی قالی‌های جوشقان...

ایران پرداخته است. در این کتاب، درباره مناطق سامان و جوشقان به‌طور مختصر و در حد معرفی توضیحاتی ارائه شده است.

کتاب شناخت طرح‌ها و نقشه‌های فرش ایران و جهان نوشتۀ وکیلی (۱۳۸۲) نیز یکی منابعی است که درباره نقوش و طرح‌های جوشقان مطالبی را ارائه کرده است. این کتاب پس از ارائه پیشینه مختصر از مراحل طراحی و نقشه‌کشی در قالی دستبافت ایران، به معرفی انواع نقوش در قالی ایران می‌پردازد. از جمله نقشه‌های معرفی شده در این کتاب، نقشه‌های قالی جوشقان است. نصیری (۱۳۸۴) در کتابی با عنوان فرش ایران، اشاره کوتاهی به قالی منطقه جوشقان داشته است. نصیری در این کتاب، ابتدا تاریخچه مفصلی از فرش‌بافی ذکر کرده و پس از معرفی مواد اولیه رنگرزی قالی، به معرفی نقش قالی در مناطق مختلف پرداخته و در خصوص قالی جوشقان، توضیح مختصری بیان کرده است.

کتاب فرهنگ‌نامه تصویری آرایه و نقشه فرش‌های ایران نوشتۀ شعبانی خطیب (۱۳۸۷) از دیگر منابعی است که به معرفی تصویری آرایه‌های قالی جوشقان پرداخته است. این کتاب از لحاظ تصویری غنی بوده و یکی از منابع مورد استفاده پژوهشگران برای مطالعه آرایه‌های قالی‌های مناطق مختلف است.

اشنبرنر (۱۳۸۴) نیز در کتاب قالی‌ها و قالیچه‌های شهری و روستایی ایران، درباره رنگ و نقش، ساختار اولیه و ابعاد قالی‌های مناطق مختلف از جمله منطقه جوشقان توضیحاتی داده است.

چیت‌سازیان (۱۳۸۸) در کتابی با عنوان نگاهی به تاریخ درخشان فرش کاشان، به مطالعه تاریخی قالی کاشان و مناطق اطراف پرداخته است. نویسنده در این کتاب، دوره‌های مختلف تاریخی کاشان و جوشقان را بررسی کرده است. همچنین فصل جدگانه‌ای به طراحی و رنگ‌آمیزی نقشه قالی کاشان اختصاص داده شده است. در این میان، طرح لچک و ترنج به عنوان یکی از مهم‌ترین طرح‌های این حوزه شناخته شده است. مرکز عمدۀ این پژوهش روی قالی‌های شهری کاشان بوده و فقط اشاراتی کوتاه به قالی جوشقان داشته است.

در حوزه قالی‌های منطقه سامان نیز صور اسرافیل (۱۳۸۹) در کتابی با عنوان از آبی‌آسمان و سرخی دشت فرش چهارمحال و بختیاری، کلیاتی درباره استان و سپس هنر قالی‌بافی آن ذکر کرده است. نویسنده در این کتاب، به ویژگی‌های عمومی بافت قالی در استان چهارمحال و بختیاری پرداخته و حوزه‌های شهری، روستایی و عشايری بافت قالی از جمله منطقه سامان در

این منطقه را معرفی است.

احمدی و ایزدی جیران (۱۳۹۰) در پژوهشی با عنوان پیشینه فرش ساقی جوشقان قالی، به بررسی پیشینه قالی جوشقان و ارائه نظریات مرتبط با منشأ پیدایش طرح و نقش و روند تغییرات آن پرداخته است. نویسنده‌گان با استناد به منابع میدانی و کتابخانه‌ای نظریات آرتور پوب درباره مشتق شدن طرح‌های معاصر قالی جوشقان از طرح گلدانی صفوی را مورد تأیید قرار داده‌اند. در این پژوهش، نویسنده‌گان سه طرح جنگلی یا جوشقانی، کشمیری، و خانه‌بندی را در قالی‌های جوشقان، شناسایی و به همراه نقش‌مایه‌های رایج این طرح‌ها معرفی کرده‌اند.

قانی و افروغ (۱۳۹۱) در پژوهشی با عنوان «بررسی تطبیقی و گونه‌شناسی نقوش فرش‌های خشتی مناطق سامان و چالشتر» قالی خشتی سامان و چالشتر را به صورت تطبیقی مورد بررسی قرار داده‌اند. تمرکز مطالعات این پژوهش روی طرح خشتی بوده است؛ از این‌رو در این پژوهش به مطالعه طرح لچک‌ترنج پرداخته نشده است.

بررسی‌های انجام‌شده نشان می‌دهد بهرغم انتشار پژوهش‌های متعدد درباره مناطق مورد نظر این پژوهش، به ویژه منطقه جوشقان، پژوهشی که به مطالعه تطبیقی طرح لچک‌ترنج مناطق سامان چهارمحال و بختیاری و جوشقان کاشان پرداخته باشد، به انجام نرسیده است. از این‌رو این پژوهش دارای نوآوری بوده و در نوع خود جدید است.

۱-۲. روش تحقیق

این پژوهش از نوع تحقیقات توصیفی تطبیقی است که به شیوه کیفی و با استفاده از داده‌های حاصل از منابع کتابخانه‌ای و میدانی به انجام رسیده است. با توجه به شناخته شده بودن طرح و نقش قالی‌های جوشقان از طریق پژوهش‌های پیشین انجام‌شده در این حوزه، اطلاعات نظری این بخش به صورت کتابخانه‌ای و با استناد به یافته‌های پژوهش‌های پیشین جمع‌آوری شد. از آنجایی که اطلاعات مکتوب و منتشرشده‌اندکی در حوزه قالی‌های سامان در دسترس است، برای سامان‌بندی اطلاعات این بخش، با حضور در منطقه قالی‌بافی سامان، به انجام مطالعات میدانی و مصاحبه با بافت‌گان و مشاهده و عکاسی از نمونه‌ها اقدام شد. جامعه آماری پژوهش را همه قالی‌های بافت‌شده با طرح لچک‌ترنج (جوشقانی- جنگلی) در مناطق سامان و جوشقان تشکیل می‌داد. از این میان، تعداد شش تخته‌قالی به صورت هدفمند به گونه‌ای که شامل طرح لچک‌ترنج جوشقانی باشند، انتخاب و به عنوان جامعه نمونه آماری مورد تجزیه و تحلیل و سپس تطبیق قرار گرفت.

۲. قالی جوشقان

جوشقان، شهری کوچک و نام‌آور در حیطهٔ قالی‌بافی در مسیر جادهٔ فرعی کاشان به اصفهان است (تصویر ۱). با توجه به جایگاه قالی و قالی‌بافی در اقتصاد و فرهنگ مردمان این منطقه، این شهر کوچک امروزه با نام جوشقان قالی شناخته می‌شود. قالی‌بافی در این شهر ریشه در دوران صفوی دارد و برخی از قالی‌های برجای‌مانده از این دوره، از جملهٔ قالی مقبرهٔ شاه عباس دوم در قم، به دست استادان جوشقانی امضا شده‌اند (صباحی، ۱۳۹۳: ج ۴۰۵) (تصویر ۲). قالی‌های این شهر و مناطق اطراف آن، از جملهٔ چوگان و کامو با طرح‌ها و رنگ‌های مختلفی تولید می‌شود. قالی‌های جوشقان روی دارهای گردان بافته می‌شوند؛ به‌طوری که قسمت بافته‌شدهٔ قالی روی نورد پایینی پیچیده می‌شود. قالی‌ها در رج‌شمار ۲۵ تا ۳۰ گره در هر شش و نیم سانتی‌متر بافته می‌شوند. گرهٔ قالی‌ها پشمی و از نوع نامتقارن، و جنس چلمه‌ها پنبه‌ای است. قالی‌های قدیمی سه پوده با دو پود کلفت، یکی روی گره و یکی هم زیر گره، کشیده شده و پود باریک بعد از پود کلفت کوبیده می‌شد (زرگری، ۱۳۷۴: ۲۳۵). امروزه شیوهٔ بافت دوپوده با یک پود نازک و یک پود ضخیم در بافت قالی‌ها مرسوم شده است. پالت رنگی قالی جوشقان مشخص و محدود به چند رنگ خاص از جملهٔ روناسی، سبز، زرد، آبی، سرمه‌ای و سفید است که در سطوح کوچک مورد استفاده قرار می‌گیرد. از رنگ لاکی (گلی) و سرمه‌ای در متن و حاشیهٔ قالی‌ها و آبی و سبز و زرد و قهوه‌ای در اجزای فرعی و نقش‌مايه‌ها استفاده می‌شود.

تصویر ۱: موقعیت جغرافیایی جوشقان قالی در جغرافیای شهرستان کاشان (سازمان نقشه‌برداری کشور)

کاشان‌شناسی
شماره ۱۴ (پیاپی)
بهار و تابستان ۱۳۹۸

تصویر ۲: یکی از قالی‌های مقبره شاه عباس دوم در قم، با کتیبه: عمل استاد نعمت‌الله جوشقانی، ۸۵ در ۱۱۸ سانتی متر (پوپ و آکرمن، ۱۳۸۷: ج ۱۲۵۸)

از جمله طرح‌های قالی‌های جوشقان می‌توان به طرح‌های کشمیری، جنگلی (گیاهی) یا جوشقانی، قالبی یا خانه‌بندی اشاره کرد. در این بین، با توجه به موضوع و هدف پژوهش و فراگیر بودن بافت، طرح لچک‌ترنج جنگلی قالی جوشقان (تصویر^۳) معرفی و مورد تحلیل قرار گرفته است. ویژگی‌های ممتاز و مشخص طرح لچک‌ترنج جنگلی جوشقان باعث شهرت این طرح شده است. این طرح از عناصری نظیر ترنج لوزی‌شکل و لچک‌های سه‌گوش و حاشیه سه‌قسمتی تشکیل می‌شود.

در برخی از نمونه‌های این طرح، ضمن ثابت بودن نگاره‌های اصلی، ترنج یا لچک حذف شده و کل قالی با آرایه‌های متن ساخته می‌شود. در این صورت به این طرح، جنگلی سراسری گفته می‌شود. به علت سادگی این طرح نسبت به دیگر طرح‌های قالی منطقه، طرح لچک‌ترنج جوشقانی و یا جنگلی از رواج بیشتری برخوردار است. «نقوش در هر سه طرح رایج جوشقان یکسان و غیرگردن هستند و نوع ترکیب‌بندی متفاوت این نقوش است که طرح‌ها را از یکدیگر متمایز می‌کند. غیر از آن حاشیه نیز در هر سه طرح یکسان است... . حاشیه‌ای که در قالی‌های بزرگ بافته می‌شود با نام حاشیه لاله معروف است. این حاشیه برای هر سه طرح که در اندازه بزرگ بافته می‌شوند یکسان است» (احمدی و ایزدی جیران، ۱۳۹۰: ۱۷). اکثر

قالی‌های جوشقان ویژگی‌های یکسانی دارند و تنوع زیادی در طرح و نقش‌مایه‌های قالی طرح لچک و ترنج قالی‌های جوشقان... .

تصویر ۳: قالی لچک ترنج جنگلی جوشقان با حاشیه معروف به لاله (نگارندگان)

۳. بررسی ویژگی‌های طرح لچک و ترنج جوشقانی یا جنگلی

طرح لچک و ترنج جوشقان (تصویر ۴) ویژگی‌ها و خصوصیات مختص به خود را دارد که حتی با توجه به استفاده و کاربرد در دیگر مناطق قالی‌بافی ایران، با رجوع به این ویژگی‌ها قابل تفکیک و تشخیص است (تصویر ۵). در ادامه به معرفی اجمالی هریک از شاخصه‌های اصلی طرح لچک ترنج جوشقانی پرداخته شده است.

تصویر ۴: یک چهارم قالی جوشقان با جزئیات بخش‌های مختلف متن و حاشیه (نگارندگان)

کاشان‌شناسی
شماره ۱۴ (پیاپی ۲۲)
بهار و تابستان ۱۳۹۸

تصویر ۵: قالی نجف‌آباد، با نقشه اقتباسی از طرح جنگلی جوشقان (نگارندگان)

- طرح اکثر این قالی‌ها در قالب لچک‌ترنج شکسته طراحی شده که طرح ترنج و لچک قالی در بیشتر این تولیدات از یکنواختی زیادی برخوردار است؛ به‌طوری که قالب ترنج را یک چهارضلعی مربع‌مانند تشکیل داده است که خط دور آن از خطوط دندانه‌ای و به صورت پله‌ای تشکیل شده است و این خطوط در بالا و پایین ترنج به سر ترنجی کوچک و تاج مانند لنگری شکل (نک: تصویر ۴) ختم می‌شوند که در اکثر قالی‌ها قابل مشاهده است (هانگل‌دین، ۱۳۷۵: ۶۳). معمولاً این ترنج از مجموعه‌ای از لوزی‌های تو در تو نقش می‌شود که با نقوش هندسی ساده‌ای تزیین می‌گردند و درون ترنج‌ها با استفاده از آرایه‌های متنوعی از انواع گل که در متن نیز استفاده می‌شوند پر می‌شود. معمولاً رنگ زمینه ترنج و لچک در این نوع قالی یکسان بوده و به واسطه آن از زمینه جدا می‌شوند و ترنج از دو سر بالا و پایین به سرتنج متنه می‌شوند.

- درون ترنج را نقوش تزیینی مختلفی از جنس نقوش متن پر کرده‌اند، اما مهم‌ترین نقش قابل تمایز، نقش قابِ اسلیمی مانند چهارپری است که در مرکز ترنج به صورت کاملاً متمایز خودنمایی می‌کند و به نام اسلیمی یا چهارفرنگی شناخته می‌شود (تصویر ۶).

- لچک قالی جوشقان به صورت سه‌گوش مثلثی شکل کار می‌شود. فضای لچک را خطوط دندانه‌ای شکل مشابه خطوط دور ترنج به صورت وتری از فضای متن فرش جدا کرده است به‌طوری که بخشی از گل‌های داخل لچک نیز شیوه نقوش متن هستند، برش خورده و دیده می‌شوند. رنگ لچک‌ها عموماً از جنس رنگ ترنج است. گاهی انتهای لچک در امتداد طولی قالی به فرمی شبیه سر ترنج ختم می‌شود. درون لچک نیز مشابه ترنج از آرایه‌های به کار برده شده در متن پر می‌شود.

- داخل فضای متن را ترکیبی از گل‌های ریز که ساختار هندسی لوزی‌شکلی را تشکیل داده‌اند پر کرده است. این ترکیب‌ها از گل‌های چهارپر، درخت زندگی، بید مجnoon و ترکیب لوزی‌شکل دسته‌گل‌های پرشکوفه تشکیل شده‌اند (نک: متن قالی تصویر ۴)

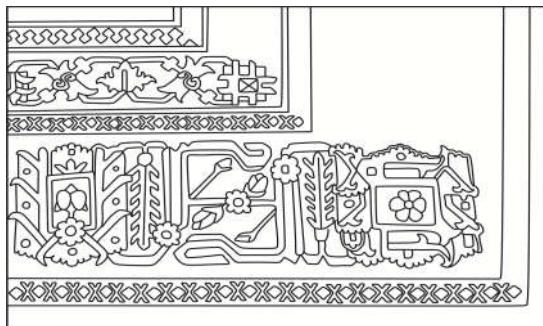
تصویر ۶: نقش اسلامی چهارفرنگی در مرکز ترنج قالی‌های جوشقان (نگارندگان)

- حاشیه قالی‌های جوشقان با گل‌های درشت نیمه‌شکسته لاله‌عباسی با قالبی چهارگوش همانند قاب هندسی کار می‌شوند (وکیلی، ۱۳۸۲: ۵۰). این گل‌ها در این منطقه با نام سیرلاle مشهورند. ساخت و پرداخت حاشیه با گل سیرلاle به همراه نقوشی مشابه اسلامی مختص قالی جوشقان بوده و به نام حاشیه جوشقانی در ایران شناخته شده است (شعبانی خطیب، ۱۳۸۷: ۲۰۰ و ۲۰۱).

تصویر ۷: بخشی از طرح حاشیه سیرلاle و نقوش متن قالی جوشقان (نگارندگان)

کاشان‌شناسی
شماره ۱۴ (پیاپی ۲۲)
بهار و تابستان ۱۳۹۸

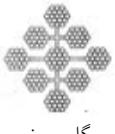
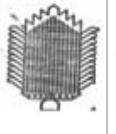
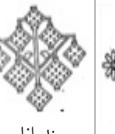
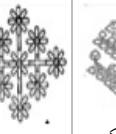
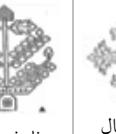
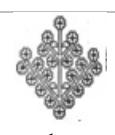
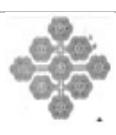
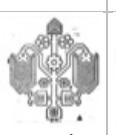
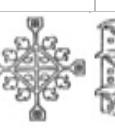
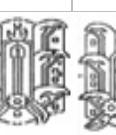
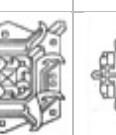

تصویر ۸: طرح خطی بخشی از حاشیه با نقش سیرالله جوشقان (یافته‌های تحقیق)

۴. نقش‌مايه‌های رایج در قالی جوشقان

همان طور که پیش‌تر عنوان شد و از مقایسه نمونه‌های معرفی شده نیز بر می‌آید، آرایه‌هایی که در متن و لچک و ترنج قالی جوشقان استفاده می‌شوند، عموماً یکسان و از تنوع نسبی برخوردارند. اکثر این آرایه‌ها ترکیبی از گل‌ها و شاخه‌های شکسته در قالب لوزی شکل هستند که به صورت منظم زمینه قالی و ترنج و لچک را پوشانده‌اند. معروف‌ترین این نقوش عبارت‌اند از «بید مجnoon، گلدان، اسلامی، انجوچک، بادامک، سیزده‌رجی، پانزده‌رجی، هفده‌رجی، غنچه، هل، غنچه سیب، غنچه حلاله خروس، غنچه پی کومی، کاج، انار، خنج، تسیبیح، موسگه، جهان، سیر، برگ، گل، گل سرخ، گل تهرانی، گل چیت، کوره کپ، چندی، خوش، گلک، غنچه سه لنگ و...» (زرگری، ۱۳۷۴: ۲۳۵). در ادامه و در جدول (۱) برخی از رایج‌ترین این نقوش به همراه طرح خطی آن‌ها آورده شده است.

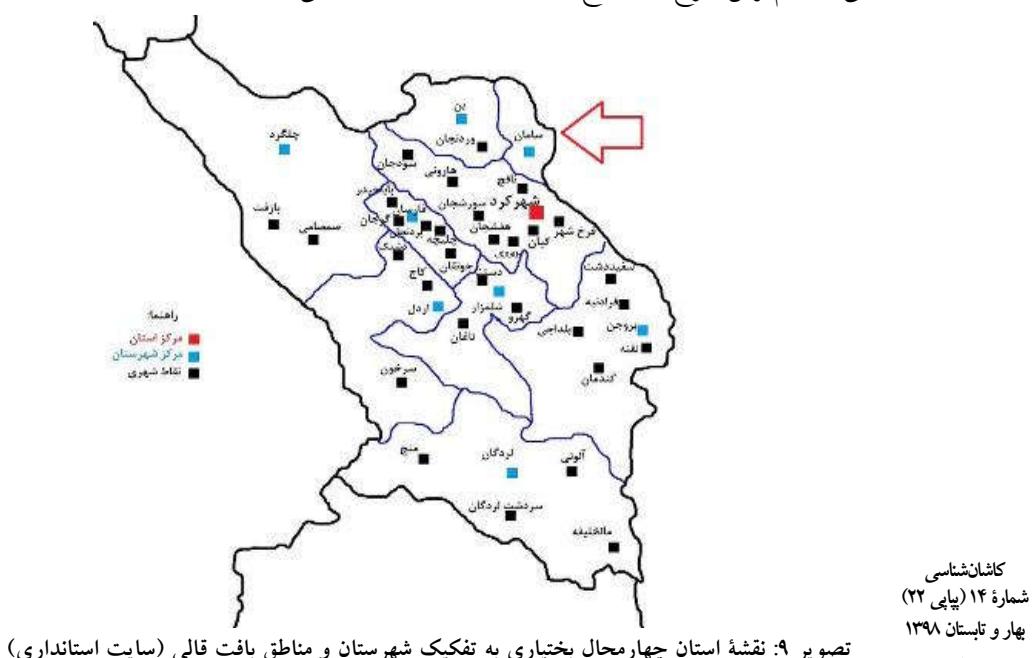
جدول ۱: آرایه‌های مورد استفاده در متن قالی جوشقان (شعبانی خطیب، ۱۳۸۷: ۵۳-۵۵)

گل سرخ	خنج	سه لنگ	بند بadam	سیر پر پر	بند انار	گلک	بند زرشک	برگ کopal
موسکه	سیزده‌رجی	غنچه سیب	لاله خروس	گلدان	غنچه کش	سیر لااله جم	سیرالله	بند خوش
مطالعه تطیقی طرح لچک و ترنج قالی‌های جوشقان...								
دانه تسیبیح	نستان شاخه	هفده‌رجی	اسلامی	بید	گل بداق	سیر زنیق غنچه		

۵. قالی چهارمحال و بختیاری

استان چهارمحال و بختیاری به عنوان یکی از مراکز مهم بافت انواع دستبافته‌های پرزدار و بدون پرز ایران به شمار می‌رود. به واسطه وجود اقوام متنوع کوچ‌رو در این استان قالی‌های تولیدی با طرح‌ها و نقوش متنوع و در دو سبک تولید عشايری و روستایی بافته می‌شوند. تنوع قالی‌های این استان به لحاظ طرح، رنگ و فنون بافت شامل انواع مختلفی از قالی‌ها از جمله یلمه، گبه، قالی‌های عشايری با نقوش انتزاعی و حیوانی تا انواع طرح‌های اقتباسی از مناطق شهری و نقوش گل فرنگ و ختایی و... را شامل می‌شود. قالی‌های عشايری توسط عشاير کوچ‌رو بختیاری، قشقایی و شاهسون و قالی‌های سبک روستایی در مناطقی چون چالشتر، سامان، بن، فرادنبه بافته می‌شوند (تصویر ۹).

هر کدام از این شهرها و روستاهای تابعه دارای نقوش با ویژگی‌های خاص خود هستند؛ به گونه‌ای که می‌توان گفت تعداد طرح و نقشه قالی از تعداد روستاهای شهرهای منطقه پیشی می‌گیرد. از جمله طرح‌های رایج این استان طرح خشتی (قانی و افروغ، ۱۳۹۱: ۱۰۷)، لچک و ترنج، شرابه، گل پتو، بندی، قابی، حوضی و... است (صورا سرافیل، ۱۳۸۹: ۵۰). در این میان، شهرستان سامان دارای قدمت دیرینه‌ای در بافتگی است. طرح‌های لچک و ترنج، خشتی و قابی از مهم‌ترین طرح‌های رایج منطقه سامان هستند (یساولی، ۱۳۷۹: ۴۱-۳۷).

۶. قالی سامان و طرح لچکترنج جوشقانی

شهرستان سامان واقع در شمال شهرکرد و در فاصله ۲۱ کیلومتری آن قرار دارد. قالی‌بافی در این منطقه از دیرباز رایج بوده و یکی از انواع قالی باکیفیت استان چهارمحال و بختیاری در این شهرستان تولید می‌شود. قالی‌های شهرستان سامان دارای قربات‌های نزدیکی به لحاظ نوع رنگ‌بندی و مواد اولیه و نقوش با قالی‌های چالشتر دارند.

رنگ‌هایی که در قالی طرح جوشقان بافت سامان به کار برده می‌شود، در واقع همان رنگ‌هایی است که در قالی‌های اصیل سامان دیده می‌شود. رنگ غالبی که در این قالی به کار برده می‌شود، رنگ قرمزی است که متن قالی را در بر می‌گیرد و همچنین رنگ سورمه‌ای که به عنوان متن لچک و ترنج و همچنین در رنگ‌آمیزی موتیف‌های متن استفاده می‌شود، بعد از رنگ قرمز بیشترین خودنمایی را در این قالی دارد. استفاده از رنگ سفید در قالی‌های بختیاری، کتراست ویژه‌ای را ایجاد می‌کند که در این قالی نیز به‌وضوح دیده می‌شود. رنگ‌های دیگر از جمله صورتی و سبز و قهوه‌ای، گل‌بهی و آبی به مقدار کم و در تزیین نقوش به کار گرفته می‌شوند. گره مورد استفاده در بافت قالی‌های منطقه سامان و همچنین روستاهای تابعه آن، به صورت ترکی بوده و کاربرد گره فارسی محدود است. سبک بافت عمدتاً دو پود و در مواردی تک‌پود ضخیم است. رج‌شمار اغلب بافته‌ها بین ۲۵ تا حداقل ۳۵ رج و نوع دارهای قالی مورد استفاده به هر دو صورت افقی و عمودی است. ابعاد قالی‌ها بیشتر ۶ و ۹ متر مربعی است. قالی‌های شهرستان سامان به‌دلیل ظرافت طرح و رنگ از بهترین دست‌بافت‌های استان به حساب می‌آید (صبحی، ۱۳۹۳: ج ۱، ۴۰۸).

۷. طرح لچکترنج در قالی سامان

طرح‌ها و نقوش قالی‌های شهرستان سامان از تنوع و گستردگی زیادی برخوردارند. طرح‌هایی چون بندی یا سروی و کاج، خشتشی، ترنجی، بتنه‌ای و انواع لچکترنج از جمله طرح‌های رایج در قالی‌های منطقه هستند. در این بین طرح لچک و ترنج در شهر سامان به شکل‌های متنوعی به کار برده می‌شود. در اغلب این نمونه‌ها، از قابلیت‌های طرح‌های اسلامی برای فضاسازی و ایجاد ساختار کلی لچک و ترنج بهره گرفته شده و متن قالی و حاشیه با استفاده از نقوش و چرخش‌های ختایی نظیر گلهای شاهعباسی، لاله‌عباسی و گردش‌های ختایی آراسته شده است. سرترنج این فرش‌ها معمولاً فرمی شبیه قاب است که با استفاده از دو اسلامی ایجاد شده است (تصویر ۱۰).

تصویر ۱۰: قالی لچک ترنج منطقه سامان، با نقوش خاتمی و اسلیمی در اطراف لچک و ترنج (نگارندگان)

علاوه بر این نوع لچک و ترنج، طرح لچک و ترنج دیگری نیز در منطقه بافته می‌شود که ترکیبی است از طرح لچک و ترنج و طرح گل لندنی یا گل رز و البته گل‌های ریزی که سرتاسر متن را می‌پوشانند و به نام گل مینا شناخته شده‌اند. سازماندهی متن این قالی که از تکرار گل‌های چندپر با تراکم یکنواخت ایجاد شده است قرابت‌هایی با طرح جوشقان دارد. این نقشه که اختصاص به شهرکرد مرکز استان دارد، در دیگر مناطق استان از جمله سامان و چالشتر نیز بافته می‌شود (تصویر ۱۱).

تصویر ۱۱: قالی با طرح گل مینا و لچک و ترنج گل و گلدان (نگارندگان)

کاشان‌شناسی
شماره ۱۴ (پیاپی ۲۲)
بهار و تابستان ۱۳۹۸

علاوه بر طرح‌های معرفی شده لچک‌ترنج رایج در منطقه، طرح دیگری با ساختار لچک‌ترنج و بسیار نزدیک به ساختار ترکیب نقش‌مایه‌های قالی‌های لچک‌ترنج جنگلی جوشقان در شهرستان سامان بافته می‌شود. این طرح در عین حال که به‌علت قرابات‌های بسیار، اقتباسی از قالی جوشقان محسوب می‌شود، نسبت به طرح قالی جوشقان، تفاوت‌هایی نیز دارد که باعث تمایز و استقلال هویتی و طبقه‌بندی در گروه قالی‌های لچک‌ترنج سامان شده است. در ادامه، ویژگی‌های شاخص این طرح در قالی‌های منطقه سامان شناسایی و معرفی شده‌اند.

۷-۱. ویژگی‌های طرح لچک و ترنج جوشقانی در قالی سامان

به‌طور کلی، طرح لچک‌ترنج جوشقانی در منطقه سامان متأثر از ویژگی‌های عشايری تکنیک‌های بافت، اندکی ضمخت‌تر و با رج‌شمار^۱ پایین‌تر (۲۰ تا ۲۵ رج) بافته می‌شوند. از این رو نقوش در این قالی‌ها نسبت به قالی جوشقان بزرگ‌تر و با ظرافت کمتری به نمایش درمی‌آید. طرح کلی ترنج این قالی به شکل لوزی‌های تودرتوست که درون آن با خطوط زیگزاک، همچنین غنچه‌های کوچک و نقوش ساده و گل‌های سه‌پر تزیین شده‌اند. در مرکز ترنج، مجموعه‌ای از چند گل شاهعباسی قرار دارد که توسط بندهایی به گل میانی ترنج که یک گل چندپر است متصل می‌شوند. از دیگر عناصر طرح این قالی سرترنج‌هایی است که از دو بته و گلی در میان آن‌ها ساخته شده است که درون قابی قرار گرفته‌اند (تصویر ۱۲). مقایسه خطوط پلکانی جداگانه قاب‌های ترنج و لچک و نیز نقش اسلیمی مانند چهارفنگی وسط ترنج و شیوه اجرای سرترنج‌ها با طرح قالی جنگلی جوشقان شباهت و یکی بودن منشأ این طرح را با قالی‌های لچک‌ترنج جنگلی جوشقان به‌وضوح نشان می‌دهد.

تصویر ۱۲: قالی لچک و ترنج جوشقانی، بافت سامان (نگارندگان)

مطالعه تطییق

طرح لچک و ترنج
قالی‌های جوشقان...

لچک‌های قالی نیز به شکل سه‌گوش در چهار گوشۀ قالی قرار دارند و همانند ترنج با استفاده از خطوط زیگزاک پلکانی شکل و تزیینات غنچه و گل‌های سه‌پر از متن جدا شده‌اند با این تفاوت که برای پر کردن لچک از بته‌هایی شبیه به آنچه در سر ترنج به کار گرفته می‌شود و همچنین دو نصفه‌گل که دو طرف بته‌ها قرار گرفته‌اند استفاده می‌شود. اکثر لچک‌هایی که در این نوع قالی استفاده شده‌اند به همین شکل‌اند (تصویر ۱۳).

تصویر ۱۳: قالی لچک‌ترنج جوشقانی، بافت سامان (نگارندگان)

حاشیه قالی سامان از دو حاشیه کوچک و یک حاشیه بزرگ تشکیل شده است. این حاشیه که از ساختاری با یک گل در وسط و دو شاخه مورب طرفین تزیین شده با آرایه‌های برگی در طرفین تشکیل شده است، در بین بافندگان سامانی با نام حاشیه گل گندم معروف است و در دیگر قالی‌های منطقه نیز مورد استفاده قرار می‌گیرد (تصویر ۱۴).

تصویر ۱۴: حاشیه گل گندمی و طرح خطی آن در قالی سامان (یافته‌های تحقیق)

کاشان‌شناسی
شماره ۱۴ (پیاپی ۲۲)
بهار و تابستان ۱۳۹۸

متن قالی‌های لچک‌ترنج جوشقانی در سامان به لحاظ نوع و ترکیب نقوش، دارای پیوندهای مشهودی با قالی‌های جوشقان است. از جمله نقش‌مايه‌هایی که در متن و گاهی در ترنج قالی جوشقانی سامان کار می‌شوند عبارت‌اند از: بند بادام، اسلیمی اسوسومون (سایه)، سیر زنبق غنچه، آرایه گلدان (چغدر کوره)، آرایه هفده‌رجی، آرایه سیزده‌رجی (جدول ۲). آرایه‌های ذکرشده به‌هرماه نقوش متعدد دیگر متن قالی خود جوشقان را نیز تشکیل می‌دهند. با این توضیح که تعداد و تنوع آرایه‌های متن قالی جوشقان در مقایسه با قالی طرح لچک و ترنج بافت سامان بیشتر است و شاید علت این امر، انتقال تعداد محدودی از آرایه‌های قالی جوشقان به سامان باشد.^۲

جدول ۲: آرایه‌های استفاده شده در قالی طرح جوشقانی، بافت سامان (شعبانی خطیب، ۱۳۸۷: ۵۵۳)

بند بادامی	چهارپر	سیزده‌رجی	اسلامی	گل چهارپر

گلدان	برگ	برگ	موسگه (زرگری، ۱۳۷۴: ۳۰۶)	گل سرخ

۸. بحث و نتیجه‌گیری

بررسی‌ها نشان می‌دهد قالی طرح جوشقان بافت سامان دارای وجهه تشابه بسیاری با طرح اصیل جوشقان است. در عین حال در برخی موارد، تفاوت‌هایی نیز میان آن‌ها وجود دارد. در ادامه به گزارش نتایج حاصل از تطبیق عناصر اصلی طراحی قالی‌های منطقه جوشقان (تصویر ۱۵) و منطقه سامان (تصویر ۱۶) در راستای سؤالات پژوهش پرداخته شده است.

تصویر ۱۵: قالی جوشقان با طرح لچک‌ترنج جنگلی (نگارندگان)

مطالعه تطبیق
طرح لچک و ترنج
قالی‌های جوشقان...

تصویر ۱۶: قالی سامان با طرح لچک ترنج جوشقان (نگارندگان)

در ارتباط با سؤال نخست پژوهش و وجود تفاوت و تشابه طرح و نقش لچک ترنج جوشقانی در قالی‌های دو منطقه می‌توان گفت: در طرح کلی هر دو این قالی‌ها، لچک سه‌گوش و ترنج لوزی‌شکل بافت‌های می‌شود اما اندازه ترنج و سرترنج قالی جوشقان به نسبت کل قالی کوچک‌تر از ترنج و سرترنج قالی سامان است. ترنج قالی جوشقان با نقش‌مایه‌هایی که در قالب‌های لوزی‌شکل چیدمان شده تزیین گردیده‌اند، ولی ترنج قالی بافت سامان به‌گونه‌ای متفاوت آراسته شده است. از جمله وجود دو نقش‌مایه متشکل از چهار گل شاهعباسی در کنار گل چندپر بزرگ میانی، به‌گونه‌ای که این چهار گل به کمک خطوطی ساده به گل مرکزی متصل شده‌اند. همچنین این نقش با استفاده از تکرار غنچه‌ها و گل‌های ریز در کنار خطوط زیگزاگی از متن قالی جدا شده‌اند که متفاوت از ترکیب ترنج در قالی جوشقان است.

نقش‌مایه‌های متن در قالی‌های سامان منتخبی از نقوش قالی‌های جوشقان هستند. این نقوش شامل نقش‌مایه‌های بند بادام، اسلیمی اسوسومون (سایه)، سیر زنبق غنچه، آرایه گلدان (چغندر کوره)، آرایه هفده‌رجی، آرایه سیزده‌رجی هستند. به نظر می‌رسد با توجه به اینکه تنها یکی از طرح‌های رایج قالی‌های جوشقان در منطقه سامان توسط گروهی از مهاجران جوشقانی بازیافی شده است از این‌رو تنوع نقوش قالی لچک ترنج جوشقانی در سامان نسبت به نمونه‌های اصلی جوشقان کمتر است.

زمینه لچک در قالی جوشقان همچون ترنج با استفاده از موئیف‌های داخل متن کار شده و

تنها با کمک خطوط زیگزاگی از متن جدا شده است. اما لچک در قالی بافت سامان متفاوت بوده و قاب اسلیمی و دو نصف گلی که در این لچک‌ها کار شده، آن را از طرح جوشقان مجرزا

می‌کند؛ به‌گونه‌ای که می‌توان فرم لچک، را از مهم‌ترین وجوه تمایز این دو قالی و عاملی برای تشخیص این طرح در دو منطقه به حساب آورد.

در مجموع انتظام و ظرافت بهتری در قالی‌های لچک‌ترنج جوشقان و در بین اجزای اصلی آن مانند لچک، ترنج، متن و حاشیه نسبت به انواع مشابه خود در قالی سامان دیده می‌شود. در ارتباط با سؤال دوم پژوهش و تغییرات به وجود آمده در طرح جوشقانی منطقه سامان می‌توان گفت: با ورود این طرح به منطقه سامان تغییرات مشخصی در آن به وقوع پیوسته است. بافتگان سامانی از طریق بومی‌سازی و تلفیق نقوش قالی جوشقان با گنجینه نقوش دست‌بافته‌های خود به‌گونه‌ای این نقوش را در قالی‌های خود به کار برده‌اند که هم نشانه‌های جوشقانی بودن طرح را به همراه دارد و هم طرحی با هویت بومی متعلق به شهر سامان می‌باشد.

با توجه به شواهد موجود و تطبیق تصاویر قالی‌ها، شباهت‌های این دو قالی و اقتباسی قالی سامان از قالی اصیل و شناخته شده جوشقان مشهود است و می‌توان به صراحت این فرضیه را تأیید کرد. ولی در عین حال بایستی اذعان کرد این طرح با ورود به منطقه سامان و گذر زمان، تبدیل به طرح و نقشه‌ای با هویت سامانی شده است. پدیده‌ای که همواره در فرهنگ نقوش قالی ایران، باعث باروری و تولید انواع متنوع قالی با پیوندهای فرهنگی و جغرافیایی شده است. جایگزینی حاشیه گل گندم در قالی منطقه سامان با حاشیه سیرلاله جوشقان، ابداع و به کارگیری طرح و نقش مستقل در داخل لچک‌ها و ترنج قالی سامان به جای تکرار نقوش متن در لچک و ترنج قالی جوشقان، اعمال تغییر در تناسب اجزای اصلی طرح مانند بزرگ‌تر شدن ابعاد ترنج و قالب‌های لوزی‌شکل نقوش متن و نیز بزرگ‌تر شدن و تغییر طرح سرترنج در قالی سامان نسبت به جوشقان، از جمله تمهداتی است که بافتگان سامانی برای بومی‌سازی این طرح و اعطای هویت سامانی به آن اندیشیده‌اند.

پی‌نوشت‌ها

۱. تعداد گره‌های فرش در هر گره ذرعی را رج‌شمار فرش می‌گویند که نشان‌دهنده ظرافت بافت بوده و در مناطق مختلف متفاوت است. در منطقه چهارمحال و بختیاری رج‌شمار در هر شش و نیم سانتی‌متر محاسبه و عنوان می‌شود.

۲. این اسامی همان اسامی این موتیف‌ها در قالی جوشقان است. از آنجایی که بر اساس نتایج تحقیقات طرح لچک و ترنج میدانی در سامان، نام محلی خاصی برای این نقوش وارداتی وجود ندارد برای معرفی این موتیف‌ها از قالی‌های جوشقان...

اسامی جوشقانی آن‌ها استفاده شده است. فقدان اسامی بومی برای این نقوش، خود، نشان از وارداتی بودن این نقش‌مایه‌ها در فرهنگ قالی منطقه سامان دارد؛ به طوری که برای نقوش بومی مانند حاشیه گل گندمی، اسامی محلی رایج است ولی برای نقوش غیر بومی همانند نقوش قالی‌های جوشقانی عنوان کلی گل جوشقانی اطلاق می‌شود.

منابع

۱. اشنبرنر، اریک، ۱۳۸۴، *قالی‌ها و قالیچه‌های شهری و روستایی ایران*، تهران: یساولی.
۲. احمدی، پروین و ایزدی جیران، اصغر، ۱۳۹۰، پیشینه فرش‌بافی جوشقان قالی، *فصلنامه علمی پژوهشی گل‌جام* (۱۹): ۲۴-۹.
۳. پوپ، آرتور، و آکرمن، فیلیپس، ۱۳۸۷، *سیری در هنر ایران*، ویرایش سیروس پرهام، ترجمه نجف دریابندری و دیگران، تهران: علمی و فرهنگی.
۴. دادگر، لیلا، ۱۳۸۰، *فرش ایران: مجموعه‌ای از موزه فرش ایران*، تهران: موزه فرش.
۵. زرگری، رحمت‌الله، ۱۳۷۴، *تاریخ، فرهنگ و هنر جوشقان قالی*، تهران: معینیان.
۶. ژوله، تورج، ۱۳۸۱، *پژوهش در فرش*، تهران: یساولی.
۷. چیتسازیان، امیرحسین، ۱۳۸۸، *فرش کاشان*، تهران: انتشارات صدا سیما.
۸. شعبانی خطیب، صفرعلی، ۱۳۸۷، *فرهنگ‌نامه تصویری آرایه‌ها و نقشه‌های فرش‌های ایران*، قم: سپهر اندیشه.
۹. صوراسرافیل، شیرین، ۱۳۸۹، *از آبی آسمان و سرخی دشت فرش چهارمحال و بختیاری*، تهران: آفتاب اندیشه.
۱۰. صباحی، طاهر، ۱۳۹۳، *تاریخ هنر قالی‌بافی مشرق زمین*، تهران: فرهنگ، هنرگویا.
۱۱. قانی، افسانه و افروغ، محمد، ۱۳۹۱، *بررسی تطبیقی و گونه‌شناسی نقوش فرش‌های خشتی مناطق سامان و چالشتر با تأکید بر خشت‌های درخت سرو- کاج و بید مجنوون*، *مطالعات هنر اسلامی* (۱۶): ۳۴-۲۱.
۱۲. وکیلی، ابوالفضل، ۱۳۸۲، *شناخت طرح‌ها و نقشه‌های فرش ایران و جهان*، تهران: نقش هستی.
۱۳. نصیری، محمدمجود، ۱۳۸۴، *فرش ایران*، تهران: محمدمجود نصیری.
۱۴. هانگل‌دین، آرمن، ۱۳۷۵، *قالی‌های ایرانی مواد و ابزار، سوابق نقوش، شیوه‌های بافت*، ترجمه اصغر کریمی، تهران: یساولی.
۱۵. یساولی، جواد، ۱۳۷۹، *قالی‌ها و قالیچه‌های ایران*، تهران: یساولی.